50351202 : สาขาวิชาเภสัชกรรมคลินิก คำสำคัญ : การประสานรายการยา

วันดี สำเร็จ : ประสิทธิผลเชิงเปรียบเทียบของการประสานรายการยาที่พัฒนาโดย สหสาขาวิชาชีพ และผู้บริหาร. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ภก.รศ.คร.มนัส พงศ์ชัยเคชา และ พันโทหญิง คร. ศนิตา หิรัญรัศมี. 131 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างประสิทธิผลเชิงเปรียบเทียบของกระบวนการ ประสานรายการยาแบบที่พัฒนาโดยทีมสหสาขาวิชาชีพ (แบบที่ 1) และแบบที่พัฒนาโดยผู้บริหาร (แบบที่ 2) โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกึ่งทดลอง(quasi-experimental design) เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินการประสาน รายการยาแบบที่ 1 ณ หอผู้ป่วยศัลยกรรมกระดูกและข้อ และแบบที่ 2 ณ หอผู้ป่วยศัลยกรรมทั่วไป ของ ์ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ในช่วงเวลา 8 เดือน (กรกฎาคม2552 – กุมภาพันธ์ 2553) โดยเก็บข้อมูลทั้งใน ขั้นตอนแรกรับเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาล (admission phase) และขั้นตอนจำหน่ายผู้ป่วยกลับบ้าน (discharge phase) ในช่วง 2 เดือนก่อน และในเดือนที่ 1 และเดือนที่ 2 หลังการนำกระบวนการประสาน รายการยามาใช้ การวิเคราะห์ข้อมูลมีการเปรียบเทียบอัตราการเกิดปัญหาจากการใช้ยา ด้วยสถิติ chi-square test และเปรียบเทียบคะแนนความพึงพอใจและคะแนนความรู้ ความเข้าใจของบุคลากรทางการแพทย์ที่ ้ เกี่ยวข้องกับกระบวนการประสานรายการยาที่ดำเนินการ ด้วยสถิติ t-test ผลการศึกษาพบว่าในช่วงก่อนนำ กระบวนการประสานรายการยามาใช้ อัตราการเกิดปัญหาจากการใช้ยาในขั้นตอนแรกรับผู้ป่วยเข้าพักรักษา ตัวในโรงพยาบาลไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ p = 0.252 ส่วนในขั้นตอนจำหน่ายผู้ป่วย กลับบ้านพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ p = 0.000 (ร้อยละ 16.4 (แบบที่1) และร้อยละ 27.2 (แบบที่ 2) ตามลำดับ) สำหรับในช่วงหลังเริ่มกระบวนการประสานรายการยา พบว่าอัตราการเกิดปัณหา จากการใช้ยาในขั้นตอนแรกรับผู้ป่วยเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลกระบวนการแบบที่ 1 ลดลงมากกว่า กระบวนการแบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ p=0.01 (ร้อยละ17.1 และ ร้อยละ30.5 ตามลำคับ) และใน ขั้นตอนจำหน่ายผู้ป่วยกลับบ้าน กระบวนการแบบที่ 1 ลดลงมากกว่ากระบวนการแบบที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ p = 0.000 (ร้อยละ 9.8 และ ร้อยละ 35.7 ตามลำดับ) ในด้านความพึงพอใจของสหสาขาวิชาชีพหลัง คำเนินการตามกระบวนการทั้งสองแบบพบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ p = 0.917 ส่วน ในด้านความรู้ความเข้าใจของสหสาขาวิชาชีพพบว่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้หลังจากดำเนินการตาม กระบวนการแบบที่ 1 (5.6) มีค่าสูงกว่าแบบที่ 2 (4.5) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ p=0.001 โดยสรุปแล้ว กระบวนการประสานรายการยาแบบที่ 1 ซึ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทีมสหสาขาวิชาชีพในการคำเนินการ สามารถช่วยลดการเกิดปัญหาจากการใช้ยาลงได้ดีกว่า แบบที่มีการกำหนดการดำเนินการโดยผู้บริหาร

	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ลายมือชื่อนักศึกษา	ปีการศึกษา 2554
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 1	2

50351202 : MAJOR : CLINICAL PHARMACY KEY WORD : MEDICATION RECONCILIATION

WANDEE SUMRET: COMPARATIVE EFFECTIVENESS OF MEDICATION RECONCILIATION DEVELOPED BY A MULTIDISCIPLINARY AND A HOSPITAL ADMINISTRATION TEAM. THESIS ADVISORS: ASSO.PROF.MANAT PONGCHAIDECHA, BPharm Ph.D AND SANITA HIRUNRASSAMEE, Ph.D. 131 pp.

Background and Objective: The objectives of this study were to compare effectiveness of an innovated medication reconciliation (MR) processes with involvement of the multidisciplinary healthcare team. (Model 1) to the obligation of the hospital administration team. (Model 2) Methods: The quasi-experimental study with pre-post intervention measurements was performed at Phramongkutklao Hospital. The MR with participation of multidisciplinary healthcare team (Model 1) was developed by introducing the concepts, building the attitude and providing the knowledges about this approach and was implemented at the orthopedics ward. Concurrently, the MR processes developed by the hospital administration team (Model 2) was implemented at the surgery ward. The data for both admission and discharge phase during 8 months between July, 2009 and February, 2010 was collected at the first 2 months pre- and at the 1 th and 2 nd month post- intervention period. The ratio of unreconciled of drug items with drug related problems occurred during the admission and the discharge phase at both wards and the mean satisfactory and knowledge scores about medication reconciliation of the medical personnel were compared by using chisquare test and student t-test, respectively. Results: There was no statistical significant p = 0.252 difference between the ratio of unreconciled drug items with drug related problems in Model 1 and Model 2 at pre-intervention phase during admission. While the statistical significant difference was observed during discharge (16.4%(Model 1) VS 27.2%(Model 2), p =0.000). For post-intervention phase, the ratio of unreconciled of drug items with drug related problems in Model 1 was significant lower than Model 2 both admission(17.1% VS 30.5%, p =0.01) and discharge(9.8% VS 35.7%, p =0.000). There was no significant difference p = 0.917 between mean satisfactory scores of the healthcare team in both wards(25.7 VS 25.6). While the mean knowledge scores in Model 1 was significant higher than Model 2 (5.6 VS 4.5, p =0.001). Conclusion: MR process with participation of the multidisciplinary healthcare team at the beginning seems to decrease drug related problems better than the process with the obligation of the hospital administration team.

Program of Clinical Pharmacy	Graduate School, Silpakorn University
Student's signature	Academic Year 2011
Thesis Advisors' signature 1	2